

Alzina surera (*Quercus suber*)

Arbre molt semblant a l'alzina. Es diferencia bàsicament per l'escorça de suro i perquè presenta una capçada més esclarissada.

Il·lustració: Agnès Perelló

Tronc rugós, a causa del suro que el cobreix, i capçada aclarida i despentinada. A la dreta, detall d'una branca coberta de suro, amb les fulles i una aglà.

Tronc: gruixut i escorça clivellada que el protegeix del foc i de la sequera. Se n'extreu el suro cada 10-15 anys.

Fulles: d'un verd fosc, dures, petites, peludes per sota, amb punxes irregularment distribuïdes pel marge i verdes tot l'any.

Fruit: gla, utilitzat com a aliment per al bestiar.

Flors: les femenines, groguenques, formen petits penjolls.

Floració: abril-maig.

Curiositats: el suro s'utilitza per a la indústria tapera, com a aïllant acústic i tèrmic, i també en decoració.

Ubicació: creix en terrenys silicis, secs i assolellats. El trobem als parcs de: Collserola, Montnegre, Montseny, Serralada de Marina i Serralada Litoral.